

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205473
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:8615205473.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcov v 1.rade L. B., O.. XX.X.XXXX, V. Y. XX, F., v 2.rade B. B., O.. X.X.XXXX, V. Y. XX, F., právne zastúpených Mgr. Tatianou Halajovou, advokátkou, so sídlom Jégeho 16, Bratislava, proti žalovaným v 1.rade X. Z.X., O.. XX.X.XXXX, V. G. X, M., v 2.rade P. Z.D., O.. XX.X.XXXX, V. G. X, M., právne zastúpeným advokátom JUDr. Jánom Spišákom, so sídlom Idanská 17, Košice, v konaní o zaplatenie 1 863 € s prísl., o odvolaní žalovaného v 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 25C/122/2016-143 z 15.12.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol, že žalovaný v 2.rade je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2.rade 1 863 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 863 € od 1.1.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu voči žalovanému v 2.rade zamietol. Žalobcovia v 1. a 2.rade rade majú právo na náhradu trov konania voči žalovanému v 2.rade. Žalobu voči žalovanej v 1.rade zamietol. Žalovaná v 1.rade má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. a žalobkyni v 2.rade.

Vychádzal zo zistenia, že uznesením č.k. 25C 122/2016-40 zo dňa 23.2.2016 na základe návrhu žalobcov podaného súdu 22.10.2015 pripustil do konania na strane žalovanej žalovaného v 2.rade P. Z., O.. XX.X.XXXX a pripustil zmenu žaloby tak, že:

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade a žalobcovi v 2. rade sumu 1 863 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1 863 eur od 1.1.2015 do zaplatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 1. rade a žalobcovi v 2. rade trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 111,50 eur, s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Z výpovede žalobcu v 1. rade vyplynulo, že so žalobkyňou predávali byt žalovaným, pričom títo žalobcom uviedli, že potrebujú finančné prostriedky ešte na opravu bytu, nakoľko v byte boli nejaké závady, pričom banka im neposkytla finančné prostriedky aj na opravy. Finančné prostriedky, ktorých vrátenie sa domáha v tomto konaní, odovzdal za prítomnosti žalobkyne a žalovaných v 1. a 2.rade v hotovosti. Finančné prostriedky prevzal žalovaný v 2.rade. Po odovzdaní finančných prostriedkov žalovaný v 2.rade podpísal uznanie dlhu. Podľa názoru žalobcu, žalovaný v 2.rade podpísal uznanie dlhu na základe tejto pôžičky, čiže na základe žalobcom odovzdaných finančných prostriedkov žalovanému v 2.rade. Žalovaný v 2.rade pri podpise uznania dlhu uviedol, že žalovaní vlastnia dom, tento predajú a poskytnuté finančné prostriedky žalobcom vrátia. Následne žalobca vyzýval telefonicky žalovaného na vrátenie

finančných prostriedkov niekedy po uplynutí lehoty na plnenie, kedy žalovaný v 2.rade mu uviedol, že ešte nemá finančné prostriedky, ale tieto v máji roku 2015 vráti. Samotný úkon uznanie dlhu mal byť podpísaný v byte žalovaných, ktorý bol predmetom prevodu zo žalobcov na žalovaných. Podpisy listiny Uznania dlhu sa neriešil u notára, pretože žalovaný plne dôveroval.

Z výpovede žalovanej v 1.rade vyplynulo, že pokiaľ podpísala listinu - Uznanie dlhu, ktoré predložil žalobca v konaní, nebola si vedomá čo podpisuje a to z toho dôvodu, že sa v rámci kúpy bytu od žalobcov podpisovalo veľa papierov, niektoré boli prerábané, podpisovali sa dokumenty aj v banke, čiže si zrejme neuvedomila, čo podpisuje. Pôžička zo strany žalobcov žalovaným poskytnutá nebola, nakoľko žalovaní mali zabezpečený úver z banky až na sumu 45 000 €, avšak následne bola dohodnutá kúpna cena na sumu 40 000 € a v tejto sume žalovaným bol aj poskytnutý úver. Ak by žalovaným bola poskytovaná nejaká pôžička, určite by tento záväzok podpisovali pred notárom, nakoľko aj ostatné záväzky riešili formou podpisu pred notárom. Zo strany žalobcov nebola odovzdaná žalovanému v 2.rade žiadna hotovosť. Finančné prostriedky na prestavbu bytu od žalobcov nepotrebovali, pretože odstraňovanie väd riešili neskôr, až potom, čo predali dom vo svojom vlastníctve a odstraňovanie týchto závad realizovali postupne, nie z prostriedkov od žalobcov. Zároveň žalovaná v 1.rade na pojednávaní dňa 29.11.2016 uviedla, že tvrdenie žalobkyne v 2.rade vo svojej výpovedi, že bola v byte žalovaných nie je pravdivé, táto v byte žalovaných nikdy nebola, uznávací prejav bol žalovaným podstrčený a tento musel byť podpísaný niekde v banke, alebo na katastri. Finančné prostriedky od žalobcov nepotrebovali, nakoľko manžel žalovanej mal príjem z U.S.Steelu a zároveň žalovaní si mohli finančné prostriedky zaobstarat' od svojho ručiteľa úveru.

Žalovaní v konaní predložili Kúpnu zmluvu o kúpe bytu uzatvorenú medzi predávajúcimi - žalobcami v 1. a 2.rade a kupujúcimi - žalovanými v 1. a 2.rade podpísanú stranami sporu 19.4.2013, ktorej predmetom bol prevod bytu č. 4 O. G. XX. M. z predávajúcich ako bezpodielových spoluvlastníkov predmetného bytu na kupujúcich za kúpnu cenu 40 000 €, ktorá mala byť vyplatená kupujúcimi prostredníctvom splátkového úveru poskytnutého kupujúcim Slovenskou sporiteľňou a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.4.2013. Zároveň z kópie predloženej zmluvy vyplýva, že pravosť podpisu na predmetnej kúpnej zmluve predávajúcich bola overená dňa 19.4.2013.

Z uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaní teda nepodpisovali uznávací prejav z 19.4.2013 predložený žalobcom v konaní spolu s množstvom iných listín tak ako uviedli, ale mohli by ho podpísať len s jedinou listinou s dátumom z 19.4.2013, ktorou je návrh na vklad vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy zo dňa 19.4.2013. Predmetný návrh na vklad je jasne označenou listinou a na druhej strane návrhu na vklad pri podpisoch sú označení žalobcovia ako predávajúci a žalovaní ako kupujúci. Samotná listina Uznanie dlhu z 19.4.2013 bola podpísaná len žalovanými v 1. a 2.rade, pričom podpis žalovaného v 1.rade sa nachádza pod textom Uznania dlhu, prehlásenia o požičaní sumy 1 863 € a prehlásenia, že ak nevyplatí uvedenú sumu včas, súhlasí s dohodnutými úrokmi z omeškania; podpis žalovanej v 2.rade je pod vyhlásením žalovaného v 1.rade, že táto je ručiteľkou za vyššie uvedenú pôžičku.

Vzhľadom na takúto formu podpisu žalovaných súd dospel k záveru, že je vylúčená okolnosť, že by žalovaní podpisovali predmetnú listinu označenú ako Uznanie dlhu z 19.4.2013 len ako podstrčenú listinu k inej listine na katastri, a to k listine Návrhu na vklad vlastníckeho práva z kúpno predajnej zmluvy. Zároveň súd ani neuveril tvrdeniu žalovaných, že listinu Uznanie dlhu z 19.4.2013 podpísali bez vypísania sumy dlhu z pôžičky, t.j. 1 863 €. Samotná okolnosť, že táto suma bola vypísaná iným perom ako boli napísané podpisy žalovaných nepreukazuje, že k vypísaniu sumy dlhu - pôžičky vo výške 1 863 € došlo až po podpise predmetnej listiny žalovanými, keďže z výpovede žalobkyne v 2.rade je zrejmé, že listinu uznania dlhu pripravoval a aj sumu do nej vpisoval žalobca v 1.rade, čo avšak samo o sebe nie je dôkazom, že k tomuto došlo až po podpise listiny označenej ako Uznanie dlhu žalovanými.

Súd citoval § 558, § 517 O.z. a dôvodil, že predpokladom pre vznik ručiteľského záväzku žalovanej v 1.rade v zmysle ust. § 546 Občianskeho zákonníka je existencia dohody medzi veriteľom a ručiteľom, že určitá pohľadávka bude zabezpečená ručením, ako aj písomné vyhlásenie ručiteľa, teda žalovanej v 1.rade voči veriteľom - žalobcom o prevzatí povinnosti žalovanej uspokojiť ich pohľadávku v prípade, že tak neurobí dlžník - žalovaný v 2.rade. Takéto vyhlásenie však žalovaná v listine o uznaní dlhu zo dňa 19.4.2013 nepodpísala a zároveň z obsahu predmetnej listiny je zrejmé, že nepodpísala ani prehlásenie o uznaní dlhu, keďže ako osoba, ktorá uznáva dlh je v listine jasne vymedzený P. Z., O.. XX.X.XXXX.

Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobcovia v konaní nepreukázali právny titul, na základe ktorého uplatnili svoju pohľadávku v konaní voči žalovanej v 1.rade, keďže nepreukázali vznik platného ručiteľského záväzku žalovanej v 1.rade za pôžičku žalovaného v 2.rade, ako ani platné uznanie dlhu žalovanou v 2.rade.

Na základe uvedeného súd žalobu žalobcov voči žalovanej v 1.rade ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Nakoľko žalobcovia mali voči žalovanému v 2.rade v konaní úspech v celom rozsahu, súd v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením rozhodol, že žalobcovia majú voči žalovanému v 2.rade právo na náhradu trov konania. Zároveň žalovaná v 1.rade bola úspešná v konaní voči žalobcom v celom rozsahu, preto súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia rozhodol, že žalovaná v 1.rade má právo voči žalobcom na náhradu trov konania (§ 255 CSP).

2. V podanom odvolaní žiadala žalovaná v 2.rade (napadnuté sú všetky výroky okrem IV. výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 1.rade) zmeniť rozsudok tak, že žaloba sa zamietne voči žalovanému v 2.rade a priznať náhradu trov konania 100% so zreteľom na čl. 2 ods.1, 2 CSP o ochrane ohrozených alebo porušených práv.

Účastník konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Úvahy súdu o skutkových, ale aj právnych záveroch musia byť riadne a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby nevznikli pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia najmä zo strany účastníkov konania, ktorým je takéto rozhodnutie určené. Rozhodovacia činnosť súdov predstavuje jeden zo spôsobov realizácie objektívneho práva za účelom nápravy jeho nesprávneho chápania zo strany fyzických a právnických osôb pri realizácii právnych vzťahov. Autoritatívna povaha rozhodovacej činnosti zakladá pre súdy zodpovednosť v zmysle požiadavky náležitého výkladu z hľadiska odbornosti, ktorá však nesmie ísť na úkor všeobecnej zrozumiteľnosti a jednoznačnosti vysloveného právneho názoru. Vyžaduje sa teda, aby súd nielen vyslovil svoj záver, ale aj vyložil úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a ktoré ho viedli k aplikácii práve zvolených predpisov. A v prípade, ak účastník konania vyžaduje, aby sa vec posudzovala podľa iných zákonných ustanovení, súd je povinný zaoberať sa nimi a vyložiť, prečo posúdenie veci v zmysle návrhov účastníka nie je po právnej stránke správne. (Uznesenie Najvyššieho súdu EK z 29.7.2010; sp.zn. 2 MCdo 7/2009). Žalobcovia dôveryhodným spôsobom nepreukázali reálne poskytnutie finančných prostriedkov ako pôžičky pre žalovaného v 2. rade, a to ešte pred vyhotovením uznávacieho prejavu z 19.4.2013. Listina z 19.4.2013 nepreukazuje postupnosť uzatvorenia zmluvy o pôžičke a vzniku dlhu reálnym odovzdaním peňazí dlžníkovi a následné vyhotovenie listiny obsahujúcej uznanie takéhoto dlhu. Ak nevznikol dlh, nebolo možné tento platne uznať, inak by dlžníkovi bolo odňaté právo namietať výšku uznaného dlhu v čase uznania.

Vyhlásenie žalovaného v 2. rade o uznaní dlhu v listine z 19.4.2013 vzniklo súčasne s údajným uzavretím zmluvy o pôžičke (t.j. v ten istý deň), teda v čase, keď dlh neexistoval (existoval len záväzok povinného po uplynutí dohodnutej doby poskytnuté finančné prostriedky vrátiť) a do budúca bolo možné len predpokladať, že by dlh mohol vzniknúť, nebolo však určité, či vznikne, ani v akej výške vznikne.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žiadali žalobcovia v 1. a 2.rade potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať trovy odvolacieho konania 90,17 €.

Vo vyjadrení zo dňa 24.januára 2017 uviedli, že na základe predom uvedeného sa žalobcovia domnievajú, že predmetné odvolanie žalovaného v 2. rade bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty na podanie odvolania a takéto odvolanie je súd povinný okamžite odmietnuť podľa ust. § 386 písm. a) CSP ako odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Vzhľadom na uvedené preto žalobcovia navrhujú, aby súd vydal v zmysle ust. § 386 písm. a) CSP uznesenie : Odvolanie žalovaného v 2. rade podané súdu dňa 2.1.2017 proti Rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 25C/122/2016 z 15. decembra 2016 sa odmieta.

Ak by odvolanie žalovaného v 2. rade bolo podané v zákonom stanovenej lehote, k odvolaniu žalovaného v 2. rade podávajú žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu toto vyjadrenie a navrhujú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, ako vecne správny, a vydal tento rozsudok: Rozsudok Okresného súdu Košice II č.k.: 25C/122/2016 zo dňa 15. decembra 2016 sa potvrdzuje.

Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní na účet právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade U.. Z. B., vedený v F. F., a. s. pod číslom účtu: IBAN: F. XXXX XXXX XXXXXXXXXXXX, BIC (SWIFT):GIBASKBX vo výške, v akej budú dodatočne vyčíslené, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

1/ Rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, vecne správne a vychádza z riadne a správne zisteného skutkového stavu.

2/ Námietky žalovaného v 2. Rade, ktoré uvádza vo svojom odvolaní sú neopodstatnené.

3/ Žalovaný v 2. rade prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu vo svojom odvolaní na strane 3 posledný odsek uvádza, že cit.: .podpisy žalovaných sú napísané iným perom a iným písmom

ako sú perom do listiny vypísané ostatné časti textu, pričom je zrejmé, že mohli byť vpísané aj dodatočne, pričom žalobkyňa v 1. rade uviedla, že písaný text vpisoval do listiny žalobca v 2. rade".

Predom uvedené tvrdenie, že ostatné časti textu vraj mohli byť vpisované aj dodatočne, je len akousi konfabuláciou právneho zástupcu žalovaného v 2. rade.

Žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 29.11.2016 vo svojej výpovedi uviedla, že cit.:

„Nedošlo k podpisu žalovanými uznávacieho prejavu tak, že bola vypísané len čisto predtlačené uznanie dlhu bez vypísania konkrétneho dlhu a konkrétnej sumy o pôžičke.

Na otázku súdu uvádza žalobkyňa, že k výške sumy dospeli na základe požiadavky samotných žalovaných v 1. a 2. rade."

Dôkaz: strana 3 zápisnice o pojednávaní konanom na OS Košice II dňa 29.11.2016 pod sp. zn. 25C/122/2016

4/ Žalovaný v 2. rade ďalej so svojom odvolaní namieta, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní záver súdu, že žalovaní údajne nepodpisovali uznávací prejav z 19.4.2013 s množstvom iných listín, ale len s návrhom na vklad z 19.4.2013, pretože súd v konaní nezisťoval, či boli medzi stranami sporu podpisované aj iné listiny, v konaní žalobcami nepredložené, čo týmto nie je vylúčené. Podpisy predávajúcich na kúpnej zmluve boli overované dňa 19.4.2013. a keďže boli súčasťou návrhu na vklad, je zrejmé, že boli predložené na katastri žalovaným. Teda nešlo o jednu listinu, ale o viacero listín, (viď strana 4 prvý odsek odvolania žalovaného v 2. rade proti Rozsudku OS Košice II sp. zn. 25C/122/2016 zo dňa 15.12.2016).

Na otázku právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní konanom dňa 29.11.2016, aby žalobkyňa odstránila údajný rozpor výpovede, keď uviedla, že v ten istý deň bol podpísaný uznávací prejav, ako aj sa vybavovali ostatné veci v banke a na katastri, keď na kúpnej zmluve je uvedený dátum 9.4. ... (viď strana 4 odsek 4 zápisnice z pojednávania konaného dňa 29.11.2016 na OS Košice II sp. zn. 25C/122/2016).

Z predom uvedeného je zrejmé, že právny zástupca žalovaného v 2. rade najprv na pojednávaní konanom dňa 29.11.2016 sám spochybnil dátum na kúpnej zmluve a že vraj nebola kúpna zmluva podpisovaná v ten istý deň ako uznanie dlhu, t.j. 19.4.2013, čím sa právny zástupca žalovaného v 2. rade snažil vyvrátiť výpoveď žalobkyne v 2. rade, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že sa kúpna zmluva podpisovala v ten istý deň ako uznanie dlhu, t. j. dňa 19.4.2013. Právny zástupca žalovaného v 2. rade spochybňuje dátum podpisu kúpnej zmluvy, bez ohľadu na to, aby bol znalcom z odboru grafológie, čo je len jeho snahou ako si vymýšľať dôvody, ktorými by spochybnil nárok žalobcov, ktorý je založený len na jeho subjektívnom názore.

Dôkaz: viď strana 4 odsek 4 zápisnice z pojednávania konaného dňa 29.11.2016 na OS Košice II sp. zn. 25C/122/2016

Ďalej v samotnom odvolaní žalovaného v 2. rade na strane 4 prvý odsek právny zástupca žalovaného v 2. rade tvrdí, že vraj sa súd nezaoberal s akými ďalšími listinami podpísali žalovaní uznanie dlhu dňa 19.4.2013 a že spolu s uznaním dlhu podpísaným dňa 19.4.2013, boli dňa 19.4.2013 overené podpisy žalobcov (predávajúcich) na Kúpnej zmluve, teda okrem návrhu na vklad zo dňa 19.4.2013 bola žalovaným predložená aj kúpna zmluva, teda sa podpisovalo viac listín, ako len jedna listina. Týmto tvrdením právny zástupca žalovaného v 2. rade popiera svoje predchádzajúce vyjadrenie, že kúpna zmluva bola podpísaná 09.04.2013.

Dôkaz: viď strana 4 odsek 1 odvolania žalovaného v 2. rade proti Rozsudku OS Košice II sp. zn. 25C/122/2016

Vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcov ako aj zo strany žalovaných neboli predložené iné listiny len tie, ktoré sú doložené v súdnom spise, súd prvej inštancie sa teda objektívne nemohol zaoberať inými listinami, ale len tými listinami, ktoré mal súd k dispozícii, preto je námietka žalovaného v 2. rade prostredníctvom jeho právneho zástupcu absolútne nedôvodná a tvrdenia žalovaného v 2. rade sú zavádzajúce a nepravdivé. Tvrdenia žalovaného v 2. rade, že tam boli aj ďalšie iné listiny, s ktorými podpisoval uznanie dlhu, sú len jeho snahou vymýšľať si dôvody, ktorými sa snaží spochybňovať nárok žalobcov, ktorý je daný, bez toho, aby súdu takého listiny predložil.

5/ Žalovaný v 2. rade vo svojom odvolaní ďalej uvádza, že vraj žalobcovia dôveryhodným spôsobom nepreukázali reálne poskytnutie finančných prostriedkov ako pôžičky žalované ho v 2. rade.

4. Uznesením č.k. 25C/122/2016-283 z 24.4.2017 súd prvej inštancie zamietol sťažnosť žalovaného v 2.rade proti jeho uzneseniu zo dňa 1.3.2017 sp.zn. 25C/122/2016 (priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 50% žalovanému v 2.rade). Druhým výrokom zmenil uznesenie z 2.3.2017 č.k. 25C/122/2016-254, ktorým mal žalovaný v 2.rade zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 55,75 € tak, že žalovaný v 2.rade uhradí súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku v sume 55,75 € v

pravidelných mesačných splátkach po 10 € mesačne do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (uznesenie je právoplatné).

5. Napokon uznesením č.k. 5Co/200/2017-279 zo 7.júna 2017 bol spor vrátený súdu prvej inštancie na odstránenie procesného nedostatku.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a formou verejného vyhlásenia rozsudku (§ 385 bez nariadenia odvolacieho pojednávania) potvrdil rozsudok, lebo je vecne správny, vychádzal zo zisteného skutkového stavu a odvolanie je neopodstatnené.

7. Podľa ustálenej súdnej praxe (komentár OSP k 6.vydání Bureš Drápal Krčmář, z roku 2003), nedôveru k výsluchu účastníka konania ako ku dôkazu súdnej praxe plne overuje súd, je to dôkazný prostriedok tak ako každý iný. Konanie sporové je podľa platnej úpravy ovládané prejednávacou zásadou, ktorá vykonávaním dokazovania, účastníkom ukladá bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné, čím zveruje zodpovednosť za preukázanie skutkových tvrdení priamo účastníkom. V tejto koncepcii má výsluch účastníka konania zásadné postavenie. Vykonanie dôkazu výsluchom účastníkov konania predpokladá, že potrebné tvrdenia by mali byť prednesené a aj musia byť preukázané, pričom súd musí položiť otázku účastníkovi a musí presne vedieť, aké skutočnosti majú byť týmto dôkazom preukázané, pri správnom postupe súdu preto neprichádza do úvahy, aby len vlastne výsluchom účastníka konania bola doplňovaná neúplná, či chýbajúca výpoveď alebo dôvody žaloby. Dôkaz výsluchom účastníka konania nie je účinný k tomu, aby pri ňom účastník uvádzal svoje tvrdenia o rozhodujúcich skutočnostiach, žalobca musí napr. v konaní na otázku súdu odpovedať jednoznačne. K vlastnej výpovedi účastníka nemožno ani v nesporovom konaní nijak donucovať. Pri výsluchu účastníka do spontánnej časti výpovede účastníka súd nemá i zásadne zasahovať ani inak opakovane prerušovať postupnou protokoláciou výpovede, len ak je to nevyhnutné so zreteľom na neprimeranosť a rozvláčnosť výpovedi žalobcu alebo žalovaného (aj výpoveď účastníka konania musí voľne hodnotiť súd, lebo dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti - § 132 O.s.p.).

8. Odvolací súd súhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že samotná listina uznania Dluh z 19.4.2013 bola podpísaná len žalovanými v 1. a 2.rade, pričom podpis žalovaného v 1.rade sa nachádza pod textom uznania dlhu, prehlásenie o požičaní sumy 1 863 € a prehlásenia, že ak nevyplatí uvedenú sumu včas, súhlasí s dohodnutými úrokmi z omeškania, pričom podpis žalovaného v 2.rade je pod vyhlásením žalovaného v 1.rade, že táto je ručiteľkou za uvedenú pôžičku, a preto správny je záver súdu prvej inštancie pri takejto forme podpisu žalovaných, že je vylúčená okolnosť, aby žalovaní podpisovali predmetnú listinu označenú ako uznanie dlhu z 19.4.2013 len ako podstrčenú listinu k inej listine na katastri a to v listine ohľadne návrhu na vklad vlastníckeho práva z kúpnopredajnej zmluvy.

9. Obrana žalovaných, že uznanie dlhu z 19.4.2013 bola podpísaná bez vypísania sumy dlhu z pôžičky, t.j. 1 863 € (podstrčením) a že išlo pri vypísaní o iné peru a boli tak napísané podpisy žalovaných na listine, ešte nepreukazuje, že vypísanie sumy dlhu - pôžičky vo výške 1 863 € došlo až po podpise predmetnej listiny žalovanými, lebo z výpovede strán sporu, najmä žalobkyne v 2.rade sa zistilo, že listinu uznania dlhu pripravoval a aj sumu do nej vpisoval žalobca v 1.rade a už nie je podstatné, či k tomuto podpisu došlo až po podpise listiny označenej ako uznanie dlhu žalovanými.

10. Žalovaný v 2.rade uznal dlh zo zmluvy o pôžičke vo vzťahu k žalobcom a keďže nastala splatnosť dlhu a nesplatil tento dlh, žalovaný v 2.rade uhradil dlžnú sumu 1 863 € žalobcom podľa výroku rozsudku, keďže nedošlo k zmene v skutkovom stave zistenom súdom prvej inštancie.

11. Odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny, odvolanie žalovaného v 2.rade je len účelové a bez právneho významu v tomto spore (§ 387 CSP).

12. Odvolací súd poznamenáva, že pri dokazovaní a pri vyhodnotení dôkazov súd neuverí tej alebo inej sporovej strane, ale vychádza z vykonaného dokazovania a vyhodnotí dôkazy tak ako to presne urobil súd prvej inštancie, preto ak zmluva o pôžičke je hodnotená odvolateľom ako reálna podľa § 657 Obč.zák. a neboli preukázané tvrdenia odvolateľa P. Z., pričom v odvolacom konaní neponúkol žiaden dôkaz na absolútnu neplatnosť právneho úkonu ohľadne dohody, ktorou by sa niekto vzdal práv, ktorá

môže vzniknúť až v budúcnosti o neexistencii dlhu z 19.4.2013, odvolací súd vychádzal z právneho záveru súdu prvej inštancie (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn 7Cdo/17/2014).

13. Odvolací súd odôvodňuje nepriznanie trov odvolacieho konania úspešným žalobcom dôvodmi hodného osobitného zreteľa, lebo už vyjadrenie k odvolaniu nebolo potrebné a nie sú to účelné trovy vynaložené v konaní a išlo v spore o aplikáciu viacerých právnych predpisov na daný skutkový stav, čo je treba považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa a žalovanej v 1.rade nevznikli trovy a žalovaný v 2.rade nemal úspech v spore.

14. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.